RZESZÓW

BIULETYN SPORTOWY

WOJEWÓDZKIEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ W RZESZOWIE

Poz. 22-24 Rzeszów, dnia 9 lutego 1957 r. Nr 5

Poz. 22

KOMUNIKAT Nr 2

Oddziału WF Wydziału Oświaty

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie

REGULAMIN

Wojewódzkiej Spartakiady Zimowej w r. 1957

W zawodach weźmie udział młodzież liceów ogólnokształcących, pedagogicznych i wychowawczyń przedszkoli, która

a) jest urodzona w 1942 r. i starsi,
b) posiada dobry stan zdrowia stwierdzony przez lekarza,
c) ma ocenę z zachowania b. dobrą i nie posiada ocen niedostatecznych.

Program

Narciarstwo

Chłopcy:

a) Urodzeni w 1942 r.
bieg płaski trasa długości 3 km
b) Urodzeni w 1941 — 1940 r.
bieg płaski — trasa 5 km
slalom gigant - trasa dł. 600 m przy różnicy wzniesień 120 m, bramek ok. 20 (Dla kategorii A chłopców również)
c) Urodzeni w 1938 — 1939 r.
bieg płaski — trasa długości 10 km
Zjazd — trasa dł. 2000 m przy różnicy wzniesień ok. 300 m, bramek ok. 10
Slalom — trasa dł. 350 m przy różnicy wzniesień ok. 100 — 120 m, bramek 30 — 40.

Dziewczęta:

a) Urodzone w 1942 — 1941 r.
bieg płaski — trasa 3 km
b) Urodzone w 1940 — 1939 r.
bieg płaski — trasa 5 km
slalom gigant — trasa 400 m, przy różnicy wzniesień 100 m, bramek ok. 15.
(Dla grupy A dziewczynek również).

Regulamin Zawodów Narciarskich wg. Dz. Urz. M.O. Nr 14 z 1954 r.

Łyżwiarstwo

Chłopcy i dziewczęta

Jazda szybka:

a) urodzeni w 1943 — 1941
Jazda szybka na łyżwach krótkich — 300 m i 500 m
b) urodzeni w r. 1940 i starsi
Jazda szybka na łyżwach krótkich — 500 m i 1000 m.

Jazda figurowa:

Zawody w jeździe figurowej są uzależnione od ilości zgłoszeń. Program jazdy figurowej wg. Regulaminu Zawodów Łyżwiarskich Dz. Urz. M.O. Nr 14 z 1953 r.

W zawodach jazdy szybkej obowiązuje również Regulamin wyżej wymieniony.

Zgłoszenia

Do zawodów szkoła może zgłosić po 2 zawodników do każdej konkurencji (2 dziewczynki, 2 chłopców). Każdy zawodnik może startować w dwóch konkurencjach.

Zgłoszenia do zawodów łyżwiarskich należy przesłać do tut. Wydz. Ośw. w nieprzekraczalnym terminie 10. II. br., a do zawodów narciarskich do dnia 15. II. br.

Dokładny termin i miejsce zawodów zostanie podany w oddzielnym piśmie.

W zgłoszenu należy podać: nazwisko i imię, rok urodz., w jakiej konkurencji startuje zawodnik oraz zaświadczenie lekarskie.

Zgłoszenia przysłane w terminie późniejszym nie będą brane pod uwagę.

Każdy uczeń (nica) musi mieć przy sobie ważną legitymację szkolną.

Dyrekcja zapewni opiekę młodzieży wyjeżdżającej na zawody oraz dopilnuje, by młodzież posiadała ciepłą odzież, celem uniknięcia przeziębień, czy odmrożeń.

Koszta przejazdu i wyżywienia pokrywa Wydz. Oświaty.

Kierownik Oddziału WF
Środa Stefan

Poz. 23

KOMUNIKAT Nr 4

Rzeszowskiego Okręgowego Związku Lekkoatletycznego

Tymczasowa instrukcja Sekcji LA GKKF dotycząca konserwacji urządzeń lekkoatletycznych

Mieszanka nasienia traw

Wybór takiej czy innej mieszanki nasienia traw zależy od jakości gleby, która może być lżejsza (sucha) albo cięższa.

Podstawę mieszanki nasion stanowią nasiona niskich traw pastwiskowych odpornych na ubijanie i ugniatanie.

Gatunek trawy	Stadion i boisko do gier				Specjalna mieszanka do boiska do gier			
	Gleba lżejsza suchsza		Gleba cięższa wilgotn.		Mieszanka zwykła		Mieszanka delikatniejsza	
	%	kg	%	kg	%	kg	%	kg
Rajgras angielski	35	10	35	27	10	7.30	—	—
Wjechlina łąkowa	15	4	20	5	10	2.80	10	2.80
Wjechlina pospol.	—	—	—	—	10	3.80	20	7.60
Kostrzewa czerwona	40	30	25	22	15	12.75	20	17
Kostrzewa owcza	—	—	—	—	20	11.40	40	22.80
Kostrzewa rozłogowa	—	—	—	—	15	10.20	10	6.80
Grika tarka	—	—	—	—	20	7.80	—	—
Timotka	10	3	20	3	—	—	—	—
Razem na 1 ha	100	47	100	57	100	56.05	100	57

Na boiska nowe należy stosować 5 razy więcej tj. 250 kg.

Wysiew mieszanki nasiennej

Nasiona traw wysiewa się w czasie drugiej połowy kwietnia do września. Najodpowiedniejszym jest jednak okres wiosenny, deszcz, gleba posiada dostateczną ilość wilgoci.

Wiosenne deszcze pomagają szybkiemu rozrostowi trawnika, który do czasu suchego letniego powinien się dobrze zakorzenić.

Zasiew trawy w okresie lata, aż do września wymaga odpowiedniego nawodnienia boiska.

Jeżeli chodzi o ostatni termin zasiewu tj. wrzesień, to z wielu względów nie jest on zalecany. Do zimy jest stosunkowo mało czasu, aby rośliny mogły się odpowiednio zakorzenić, a ostre zimy powodują często wymarznięcie większości części młodego trawnika. Sprawę zasiewu powierzyć ogrodnikowi.

Pielęgnacja nowozałożonego trawnika

W okresie kiełkowania należy trawnik sowicie podlewać.

W pierwszym okresie bezpośrednio po zasiewie nie podlewać silnym strumieniem wody, aby nie wypłukać nasion, a później nie połamać kiełków. Rozprysk wody ma być zupełnie podobny do deszczu.

Od trzech do czterech tygodni po zasianiu wzmocniamy młodą trawę przez rozsianie na 1 ar (100m^2) powierzchni 1 kg saletry wapiennej względnie sodowej. Rzadkich miejsc słabo porośniętych trawą nie saletrujemy, lecz podlewamy roztworem nawozu „Hortas" w stosunku 4 kg na 10 litrów wody.

Trawę należy kosić często aby nie wyrastała w dźbła, lecz rozrastała się w korzenie, wytwarzając gęstą zbitą darń. Pierwsze dwa względnie trzy razy ,należy kosić ostrą kosą, aby nie tworzyć zbyt niskiego ciśnienia. Później można używać do koszenia specjalnej maszynki.

Po każdym koszeniu zaleca się walcowanie trawnika, aby ubić i podsunąć ziemię młodym korzonkom.

Dobrze pielęgnowany trawnik, powinien wytworzyć w ciągu czterech miesięcy dobrą darń. Słaba młoda darń ulega bardzo szybko zniszczeniu, dlatego też nie powinno się za wcześnie zaczynać ćwiczyć na nowozałożonym trawniku.

Utrzymanie i pielęgnacja starych trawników

Na boiskach używanych bardzo intensywnie od wczesnej wiosny, przez całe lato aż do późnej jesieni, a często nawet w zimie, trawnik marnuje się i miejscami zupełnie się wyciera.

Zmusza nas to do dosiewania w tych miejscach co roku nowej trawy. Późną jesienią przygotowujemy darń pod zasiew, przez zruszenie jej skaryfikatorem, lub bronami łąkowymi, nawożąc następnie kompostem i nawozami sztucznymi (4 kg) Thomasowej mączki lub 4 kg citrofasfatu na 1 ar powierzchni. Równocześnie przy nawożeniu miejsca wklęsłe należy wyrównać dobrą urodzajną ziemią.

Na wiosnę nawozimy trawnik przez rozsianie 2 kg 40 proc. soli potasowej, 2 kg siarczanu amonowego względnie wapna amonowego na 1 ar. Przed zasiewem trzeba darń lekko zabronować, po czym zasiać te gatunki trawy, które zmarniały. Nasiona zabronować lub zagrabić grabiami, darń dokładnie uwalcować. Z początkiem czerwca raz a później po każdym skoszeniu trawy, nawozimy trawnik bezpośrednio przed dokładnym podlaniem go, lub przed deszczem, wsiewając 1 kg saletry na 1 ar (100 m^2 powierzchni).

Dobrze utrzymany trawnik nie wymaga dosiewania traw, należy nawozić jesienią mączkę Thomasową (4 kg 1 ar) po wierzchni.

Na wiosnę boisko walcujemy i rozsiewamy 2 kg 40 proc. soli potasowej, lub 2 kg siarczanu amonowego na 1 ar.

Z początkiem czerwca i później po każdym koszeniu boiska nawozimy trawnik w ten sam sposób jak przy dosiewaniu. Po każdym koszeniu boisko walcujemy. Trawnik dobrze nawożony i podlewany, powinien być koszony przynajmniej raz w tygodniu. Boisko na stadionach reprezentacyjnych kosimy z zasady maszynkami, ponieważ mamy gwarancję, że trawnik zostanie wykoszony równo. W miesiącach wiosennych kosimy boiska bardzo nisko, ponieważ roślina broniąc się przed wyniszczeniem zapuszcza korzenie bardzo głęboko, w ten sposób powstaje zbita gęsta darń. Za okres lata strzyżemy nieco wyżej, ażeby utworzyć osłonę przed słońcem i w ten sposób utrzymuje się wilgoć.

Co pięć lat należy w jesieni nawozić trawnik dobrze zwapnionym kompostem, rozrzucając go tak grubo, aby wytworzyła się warstwa grubości około 2 cm. Na wiosnę rozrzucony kompost częściowo należy zgrabić, o ile zachodzi potrzeba podsiać mieszanką traw i dobrze boisko uwałować.

Naprawa powierzchni trawiastej przy pomocy darniowania

Na boiskach piłki nożnej i szczypiorniaka trawnik ulega zniszczeniu pod bramkami i na środku boiska. O ile odcinki te mogą nie być przez pewien czas używane można je przedstawić do darniowania.

Aby wydobyte kostki darni szybko zespoliły się z podłożem, nie powinny być grubsze niż 5 cm. Z drugiej jednak strony, w wypadku kiedy boisko ma być w krótkim czasie oddane do użytku, dękie kostki darni, szybko się porozbijaja i zniszczą.

Okazuje się jednak, że lepiej jest użyć darni grubszej, która się szybko z podłożem nie zespoli, ale równocześnie nie ulegnie tak łatwo zniszczeniu.

W miejscach gdzie darń jest uszkodzona wycinamy czteroboczne otwory o rozmiarach 35 × 70 cm, w które wkładamy kostki dobrej darni o tych samych rozmiarach i grubości 15 cm.

Do wycinania świeżej darni potrzebne są równe łaty, noże do wycinania darni oraz conajmniej dwie duże szerokie łopaty.

Darń należy przenosić lub przewozić na podkładach z blachy lub desek, nieco większej wyciętej darni, aby ziemia nie odpadła z pod korzeni. Cały płat darni należy wpierw położyć w odpowiednie miejsce razem z podkładem, który wyciąga się po wyrównaniu darni z powierzchnią boiska. Między poszczególnymi cegłami pozostają szpary wielkości około ½ cm, które zasypujemy drobną miałką ziemią.

Ułożoną w ten sposób darń ubijamy i zalewamy wodą. Przy takim sposobie trawników należy pamiętać o tym, aby darń układać bezpośrednio po wycięciu, nie wycinać darni zaraz kiedy ziemia jest mokra i lepka. Miejsca świeżo darniowane pozostawiamy w spokoju około 14 dni, w miarę potrzeby często i dokładnie podlewamy. Darń potrzebną do naprawy boiska wycinamy poza boiskiem lub z jego części mniej używanych, zwracając jednak na to uwagę, aby gatunek trawy był ten sam co na boisku. Najlepiej mieć jednak zasiane pólko tym samym gatunkiem trawy co na boisku.

Konserwacja bieżni i urządzeń dla lekkoatletyki

Do konserwacji bieżni i urządzeń lekkoatletycznych przystąpić należy wczesną wiosną, zaraz po roztopach i obeschnięciu ziemi. Ponieważ po zimie bieżnia jest spulchniona i bardzo miękka, pierwszą czynnością będzie wygładzenie bieżni spychaczkami, a następnie wałowanie ręcznym walcem wagi do 200 kg.

Po przewałowaniu należy sprawdzić powierzchnię, czy jest równa, jeszcze raz wygładzić spychaczkami, a w razie zauważenia miejsc wklęsłych podsypać je mieszanką z przesianego żużla przez rafkę o oczkach do 0,5 mm z domieszką gliny sproszkowanej lub iłu od 10 do 15 proc.

Po dokładnym wyrównaniu przeciągamy szczotką kokosową. O ile bieżnia jest za sucha należy przed wałowaniem polać wodą rozpylaną, następnie przeciągnąć szczotką i wałować walcem do 1 tony. Ażeby bieżnię utrzymać w stanie używalności, należy po każdym treningu zeszczotkować i wyrównać spychaczkami, w dnie pogodne polać, przeciągnąć szczotką oraz w miarę możliwości uwałować walcem do 200 kg.

Podczas większych opadów kiedy bieżnia jest słabo przepuszczalna, należy w miejscach gdzie woda stoi, porobić otwory drążkiem żelaznym i woda wsiąknie w ziemię. Po wsiąknięciu wody należy otwory zasypać mieszanką żużla. Ponieważ woda jest najlepszym sprawdzianem czy bieżnia jest równa, należy miejsca wklęsłe zaznaczyć, następnie przegrabić ostrymi grabiami i wyrównać taką samą mieszanką z jakiej jest wykonana górna warstwa bieżni.

Po dokładnym wyrównaniu spychaczkami owałować najpierw na sucho, następnie polać, przeszczotkować bieżnię i uwałować walcem o wadze 1 tony. Jakość bieżni jest zawsze uzależniona od sposobu i jakości konserwacji. Należy pamiętać aby bieżnia była zawsze wilgotna, wobec tego w dnie gorące należy polewać z rana lub wieczorem codziennie.

Należy unikać polewania w czasie słonecznej pogody, ponieważ woda szybko wyparowuje i na bieżni robi się bardzo nieprzyjemna skorupa. Bieżnia wilgotna bardzo dobrze się wałuje, jest elastyczna, nośna oraz ma dobry wygląd. Dobrą bieżnię poznajemy po przebiegnięciu zawodnika, bieżnia za kolcami się wyrywa to jest dowód, że bieżnia jest sypka, słabo związana, powód — za mało lepiszcza lub za słabo uwałowana.

Gdyby się okazało za mało lepiszcza, to można wzmocnić w ten sposób, że całą powierzchnię bieżni przegrabiamy, następnie posypujemy mączką gliny lub iłu, względnie polewamy mlekiem z rozpuszczonych glin lub iłu. Po wykonaniu tych czynności przegrabiamy grabiami, równamy spychaczkami i wałujemy walcem o wadze 1 tony.

Bieżnię należy konserwować od wczesnej wiosny do późnej jesieni przez cały czas jej używalności. Bieżnie, które są mało używane, bardzo często spotykamy porośnięte trawą, w tym wypadku nawierzchnia bieżni zamienia się w ziemię, a po roku czasu bieżnia nie nadaje się do użytku, wymaga gruntownego remontu, a niekiedy zmianę całej nawierzchni.

Aby temu zaradzić należy na wiosnę oraz w czasie lata, kiedy chwasty dojżewają i nasiona ich roznoszone są przez wiatr posypać całą bieżnię solą kamienną w dość dużej ilości. Będzie to miało niewątpliwie dobry wpływ na bieżnię, ponieważ sól utrzymuje wilgoć i zarazem wypala kiełkujące nasiona chwastów. Bieżnię mało używaną należy co jakiś czas przeciągnąć szczotką lub spychaczką, polać w czasie upału rano lub wieczorem, w tenczas unikniemy dewastacji bieżni, jak to często bywa na naszych stadionach.

Konserwacja rozbieżni do skoków i rzutów

Na wiosnę należy przegrabić nawierzchnię ostrymi grabiami ,następnie podsypać sproszkowaną gliną lub iłem, następnie przegrabić i wymieszać dobrze warstwę górną rozbierzni, wyrównać spychaczkami, sprawdzić przy pomocy łaty i poziomicy, czy powierzchnia jest równa, następnie wałować. Sprawdzić czy progi do skoków są w dobrym stanie, o ile zniszczone wymienić na nowe. Przy ustawieniu nowych progów należy się posługiwać łatą i poziomicą. W miejscach odbicia tj. przed progami do skoku w dal i przed skrzynią do tyczki należy zwrócić specjalną uwagę, aby miejsca te były specjalnie twardsze aniżeli cała rozbieżnia. Poza tym rozbieżnie należy konserwować w ten sposób co bieżnie.

Piaskownice

Na wiosnę należy szczyścić górną krawędź skrzyni, sprawdzić czy nie jest uszkodzona, o ile tak wyreperować, następnie pomalować białą farbą olejną. Piasek brudny wymienić na czysty ewentualnie przekopać. W czasie treningów lub zawodów piasek w piaskownicach powinien być wilgotny, po kilku skokach należy wyrównać spychaczką.

Koła do rzutów: dysku, kuli i młota

Nawierzchnię należy dobrze przegrabić, dosypać sproszkowanego iłu, wymieszać, wyrównać spychaczką i dobrze ubić metalową ubijaczką. Wystające obręcze pomalować białą farbą olejną. Koła powinny być nakryte specjalnymi daszkami, wykonane z blachy lub płyty pilśniowej, pomalowane kolorem nawierzchni. Po każdym treningu lub zawodach należy powierzchnię kół wyrównać, ubić ubijakiem, jak za mało wilgotne lekko polać.

Koła do rzutów tak samo jak bieżnie, należy konserwować przez cały rok. Obecnie koła rzutów dyskiem i młotem budujemy betonowe. Koło betonowe powinno mieć nawierzchnię szorstką, aby zawodnik nie ślizgał się, poza tym przy obręczach koła należy porobić otwory dla spływu wody opadowej. Beton na koło dajemy z zasady silniejszy, aby się nie wybijał. Konserwacja kół betonowych jest dość łatwa, zauważone nierówności należy zalać betonem. Obręcze powinny być pomalowane białą olejną farbą.

Sposób wykonania daszków do nakrywania kół

Konstrukcja może być z obręczy metalowej lub kątownika, o ile będą nakryte blachą. Do nakrycia płytą pilśniową konstrukcja winna być z drewna. Koła pod daszek winny być 15 cm wysokie, średnica na dysk 270 cm, na kulę 230 cm.

Konserwacja krawężników

Krawężniki z zasady na wszystkich stadionach są wykonane z betonu, dlatego konserwacja ich polega jedynie na reperacji uszkodzeń. Krawężniki powinny być pomalowane na kolor biały olejną farbą ewentualnie wapnem lub kredą.

Konserwacja rowu do toru przeszkód

Rów do toru przeszkód jest z zasady obetonowany z dnem betonowym lub darni. Części betonowe konserwujemy tak samo jak krawężniki lub koła rzutów, natomiast dno z darni tak jak trawniki.

Insp. Dysc. Sport. Przewodniczący ROZLA
Jamrozek Zofia **Sitek Janina**

Poz. 24

KOMUNIKAT Nr 2
Sekcji Tenisa Stołowego WKKF

Weryfikacja indywidualnych mistrzostw województwa w tenisie stołowym, które odbyły się w dniach 25-27 I. 1957 roku w Mielcu.

Eliminacje mężczyzn

Grupa I

Osmyk M.	—	Rolski	—	3:0
Kalandyk	—	Skop	—	3:0
Tracz	—	Ziaja	—	3:0
Podolec	—	Stachowicz	—	3:1
Saryński	—	Lisak	—	3:0
Posłuszny	—	Kosyło	—	3:0
Starzec	—	Krementowski	—	3:1
Działowski	—	Pietryka	—	0.3

Grupa II

Skublicki	—	Stańczyk II	—	3:0
Turski	—	Purs	—	3:0
Schindler	—	Świder	—	0:3
Michalewicz	—	Szpala	—	3:0
Osmyk St.	—	Trela	—	3:0
Nastał	—	Olczak	—	3:0 v.o.
Olearczyk	—	Miazga	—	3:1
Kiliański	—	Mielnik	—	3:1

Grupa III

Stańczyk	—	Kawalec	—	3:0
Hardy	—	Matrojek	—	3:2
Maślanka	—	Janusz	—	3:1
Opiela	—	Rydz	—	3:2
Kwiatek	—	Kurdziel	—	3:0
Węcław	—	Maślany	—	1:3
Majba	—	Ciupał	—	3:1
Demiński	—	Kłoda	—	3:1

Grupa IV

Łabędzki	—	Bogaczewicz	—	3:0
Kalityński	—	Buczek	—	3:0
Matelowski	—	Rządki	—	3:0
Kalisz	—	Szewc	—	3:0

Ćwierćfinały

Grupa I

Osmyk M.	—	Kalandyk	—	3:0
Podolec	—	Tracz	—	3.0
Posłuszny	—	Sarzyński	—	3:0
Pietryka	—	Starzec	—	3:2

Grupa II

Skublicki	—	Turski	—	3:0
Michalewicz	—	Świder	—	3:0
Nastał	—	Osmyk St.	—	3:2
Kiliański	—	Olearczyk	—	3:0

Grupa III

Stańczyk	—	Hardy	—	3:0
Opiela	—	Maślanka	—	3:0
Kwiatek	—	Maślany	—	3:1
Demiński	—	Majba	—	3:0

Grupa IV

Łabędzki	— Kalityński	—	3:2
Tomczyk	— Malarz	—	3:0
Kalisz	— Matelowski	—	3:0
Kalinowski	— Hernik	—	3:2

Półfinały

Grupa I

Osmyk M.	— Podolec	—	3:0
Pietryka	— Posłuszny	—	3:1

Grupa II

Skublicki	— Michalewicz	—	3:0
Kiliański	— Nastał	—	3:0

Grupa III

Stańczyk	— Opiela	—	3:2
Demiński	— Kwiatek	—	3:0

Grupa IV

Tomczyk	— Łabędzki	—	3:0
Kalinowski	— Kalisz	—	3:0

Finał grup

Osmyk M.	— Pietryka	—	3:1
Kiliański	— Skublicki	—	3:0
Stańczyk	— Demiński	—	3:0
Tomczyk	— Kalinowski	—	3:2

TABELA
finału II mężczyzn przedstawia się następująco:

	gier	piłki	sety	pkt.	m-sce
Skublicki	3	252:228	6:4	3	I
Demiński	3	139:127	7:3	2	II
Pietryka	3	200:203	5:6	1	III
Kalinowski	3	107:200	1:9	0	IV

Wyniki finału I mężczyzn

Osmyk M.	— Tomczyk	—	3:0
Stańczyk	— Tomczyk	—	3:1
Osmyk M.	— Stańczyk	—	3:0
Kiliański	— Tomczyk	—	3:1
Kiliański	— Stańczyk	—	3:0
Osmyk M.	— Kiliański	—	3:1

TABELA
finału I mężczyzn przedstawia się następująco:

	gier	piłki	sety	pkt.	m-sce
Osmyk M.	3	205:157	9:1	3	I
Kiliański	3	195:208	7:4	2	II
Stańczyk	3	180:192	3:7	1	III
Tomczyk	3	179:228	2:9	0	IV

Eliminacje kobiet

Grupa I

Magda	— Sipiora	—	3:0
Wawro	— Sipiora	—	3:1
Wnuk-Łabędzka	— Magda	—	3:0
Wnuk-Łabędzka	— Wawro	—	3:1
Wnuk-Łabędzka	— Sipiora	—	3:0
Wawro	— Magda	—	3:1

Grupa II

Gwóźdź	— Ślęzak	—	3:0
Andres	— Begej	—	3:0
Begej	— Osmykowa	—	3:2
Andres	— Ślęzak	—	3:0
Gwóźdź	— Osmykowa	—	3:1
Gwóźdź	— Begej	—	3:0
Andres	— Osmykowa	—	3:0
Begej	— Ślęzak	—	3:0
Gwóźdź	— Andres	—	3:0
Osmykowa	— Ślęzak	—	3:0

Wyniki finału kobiet

Wnuk-Łabędzka	— Wawro	—	3:0
Gwóźdź	— Wawro	—	3:1
Wnuk-Łabędzka	— Andres	—	3:1
Gwóźdź	— Andres	—	3:0
Andres	— Wawro	—	3:2
Wnuk-Łabędzka	— Gwóźdź	—	3:2

TABELA
finału kobiet przedstawia się następująco:

	gier	piłki	sety	pkt.	m-sce
Wnuk-Łabędzka	3	242:176	9:3	3	I
Gwóźdź	3	217:202	8:4	2	II
Anders	3	199:230	4:8	1	III
Wawro	3	172:231	3:9	0	IV

Wyniki gier mieszanych

Osmyk St., Osmykowa — Hernik, Magda	1:3
Łabędzki, Wnuk — Łabędzka — Osmyk M., Gwóźdź	3:0
Osmyk St., Osmykowa — Osmyk M., Gwóźdź	1:3
Łabędzki, Wnuk — Łabędzka — Hernik, Magda	3:0
Hernik, Magda — Osmyk M., Gwóźdź	0:3
Łabędzki, Wnuk — Łabędzka — Osmyk St., Osmykowa	3:1

TABELA
gier mieszanych przedstawia się następująco:

	gier	piłki	sety	pkt.	m-sce
Łabędzki, Wnuk-Łabędzka	3	205:144	9:1	3	I
Osmyk M., Gwóźdź	3	171:171	6:4	2	II
Hernik, Magda	3	169:199	3:7	1	III
Osmyk St., Osmykowa	3	196:238	3:9	0	IV

Wyniki gier podwójnych mężczyzn

Skublicki, Matelowski — Tracz Kołoda	3:1
Hernik, Tomczyk — Maślany Buczek	3:0
Matrojek, Purs — Maślanka, Trela	3:2
Starzec, Kiliański — Mielnik, Węcław	3:0
Michalewicz, Świder — Majba, Rydz	3:0
Kalandyk, Kawalec — Janusz, Rolski	3:2
Skublicki, Matelowski — Opiela Szpala	3:0
Podolec, Miazga — Hernik Tomczyk	0:3
Łabędzki, Demiński — Matrejek, Purs	3:0
Starzec, Kiliańsk' — Kosyło, Malarz	3:0
Michalewicz, Świder — Osmyk St., Posłuszny	3:2
Stańczyk, Turski — Krementowski, Kalityński	3:2
Kalandyk, Kawalec — Stachowicz, Kurdziel	3:0

Ćwierćfinał

Skublicki, Matelowski — Hernik, Tomczyk	3:2
Osmyk M., Pietryka — Łabędzki, Demiński	3:1
Starzec, Kiliański — Michalewicz, Świder	3:0
Stańczyk, Turski — Kalandyk, Kawalec	3:0

Półfinał

Skublicki, Matelowski — Osmyk M., Pietryka	3:1
Kiliański, Starzec — Stańczyk, Turski	3:2

Finał

Kiliański, Starzec — Skublicki, Matelowski	3:1

Insp. Dysc. Sport. **Przewodniczący Sekcji**
Winiarski Henryk **Rakoczy Marian**

Odbiorca: **Opłata pocztowa uiszczona gotówką**

Druk: Rze zam. 398, 500 S-11